

Άδειασε το ποτήρι να κεράσει ο Θεός

Ήθελα μέρες να σου γράψω, φίλε και φίλη, αλλά νέες καταστάσεις που προέκυψαν στην ζωή μου, δεν μου αφήνουν τα περιθώρια που είχα παλαιότερα να σκέφτομαι και κυρίως να γράφω.

Θα μου πεις αυτό ίσως είναι ευλογία. Δηλαδή ένας νους που δεν σκέφτεται. Ναι θα ήταν ευλογία εάν ο νους αυτός ήταν άδειος ή ακόμη και περά από άδειος, κενός ή ουτε κενός, ώστε να γεμίσει με την παρουσία του Θεού και του μυστηρίου της Χάριτος Του.

Όμως συνήθως εμείς, όταν αδειάζουμε τον νου μας από μια ενέργεια ή εργασία ή ασχολία, σκέψεις και λογισμούς, τρέχουμε γρήγορα, με φόβο θα έλεγε κανείς, να τον ξαναγεμίσουμε με κάτι άλλο. Γιατί έτσι έχουμε μάθει από μικρά παιδιά. Ο νους να είναι πάντα γεμάτος από σκέψεις, εικόνες, εικασίες, σενάρια και φαντασίες. Φοβόμαστε ο άδειασμα του νου, γιατί δεν το έχουμε μάθει, γιατί δεν μπορούμε να μείνουμε στην σιωπή των λογισμών, δεν γνωρίζουμε τον τρόπο να εισερχόμαστε στο μυστήριο του Θεού και να αναπαυόμαστε στην παρουσία Του, μια και αυτή την έχουμε κωδικοποιήσει και συγκεκριμενοποιήσει.

Εκείνο λοιπόν που έχει σημασία δεν είναι να μην έχουμε κακούς λογισμούς ή σκέψεις, αλλά πρέπει να φτάσουμε στο σημείο να μην έχουμε ούτε καλούς. Ο γέρο Παΐσιος έλεγε ούτε καλούς, ούτε κακούς λογισμούς να έχετε. Διότι και οι καλοί τόπο και χώρο πιάνουν μέσα στην καρδιά και το όλον μας.

Και ξέρεις κάτι, το ποτήρι όταν είναι γεμάτο ακόμη κι αν μην έχει μέσα δηλητήριο, είναι γεμάτο. Είτε κρασί έχει, είτε δηλητήριο είναι γεμάτο, και εμείς θέλουμε να μείνει άδειο, ώστε να βρει χώρο και τόπο να κεράσει ο Θεός την παρουσία Του.

π .Λίβυος

Χρόνια πολλά!!!!

Πηγή: plibyos.blogspot.gr